

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Csp/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117218137
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2117218137.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: R. T. D., D..O..M., G. X, J., IČO: XX XXX XXX, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, Y. , zastúpený advokátom JUDr. Václavom Sosnom, AK so sídlom Nám. Slobody 2, Skalica, o zaplatenie sumy 5.000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania 100 %.

O výškach náhrad trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu 5.000 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 5.000 eur od 02.12.2016 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru čerpaného žalovaným ako podnikateľom na základe zmluvy o kontokorentnom úvere a trovy konania.

2. OS Trnava vyhovel žalobe platobným rozkazom č.k. XX Q.-XX X. XX.XX.XXXX, proti ktorému podal žalovaný odpor, preto bol platobný rozkaz zrušený uznesením OS Skalica č.k. XCsp/XX/XXXX-XX X. XX.X.XXXX (právoplatné 16.6.2018). Pôvodne bola žaloba podaná na OS Trnava, ktorý súd vec postúpil dňa 19.4.2018 na OS Skalica z dôvodu námietky miestnej nepríslušnosti zo strany žalovaného .

3. Žalovaný odpor odôvodnil tým, že uplatnený nárok neuznáva, označil ho za nedôvodný a neopodstatnený. Žalovaný tvrdil, že s žalobcom nikdy neuzatvoril žiadnu zmluvu a neprijal od žalobcu žiadne plnenie. Ďalej uviedol, že s žalobcom nie je v žiadnom právnom vzťahu a nebol predložený žiadny dokument o právnom nástupníctve na žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že v žalobe sa neuvádza akú sumu, kedy, komu a na akom základe mal ČSOB, a.s. alebo žalobca poskytnúť. On nie je podnikateľom, preto treba spor posudzovať ako spotrebiteľský. Žalobca ani ČSOB, a.s. mu nikdy nepredložil vyčíslenie nedoplatku. V rámci odporu vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti s odkazom na § 13 CSP, § 14 CSP.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, písomnými vyjadreniami sporových strán, zmluvou o postúpení pohľadávok z 1.12.2016, oznámením o postúpení pohľadávky z 9.12.2016 (bez doručenky), výzva na úhradu z 20.12.2016 (bez doručenky), zmluvou o kontokorentnom úvere z 19.10.2011, dohodou o vyplňovacom zmenkovom práve z 19.10.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky z 3.11.2014 (s doručenkou), oznámením o zosplatení úveru z 1.1.2015 (s doručenkou), posledným pokusom o zmier z 18.5.2015, oznámením o vyplnení blanko zmenky a výzvou na zaplatenie z 3.8.2015 (s doručenkou), zmenkou, výpisom zo živnostenského

registra na žalovaného v 1. rade, pokusom o zmier z 1.6.2017, vypisom z účtu žalovaného v 1. rade vedeného v ČSOB a.s. , ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

X. Č., S..D., (C. XX, J., W.: XX XXX XXX) uzatvorila s žalovaným ako fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie (C. O., nar. X.X.XXXX, bytom E. XXXX/XX, Y., podnikajúci pod obchodným menom: C. O., s miestom podnikania E. XX, Y., W.: XX XXX XXX) dňa 19.10.2011 zmluvu o kontokorentnom úvere. Predmetom zmluvy bol záväzok banky (veriteľa) poskytnúť klientovi (dlžník) peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového limitu 12.980 eur. Banka sa zaviazala otvoriť klientovi úverový účet, z ktorého bude kontokorentný úver poskytovaný formou napojenia úverového účtu na bežný účet Klienta č. XXXXXXXXXXX/XXXX až do maximálnej výšky úverového limitu. Zmluvné strany si v zmluve dohodli výšku úrokovej sadzby 10,25 % ročne, jednorázový poplatok za poskytnutie úveru 75 eur, mesačný poplatok za vedenie úverového účtu 6,65 eur. V zmluve sa dlžník zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky, platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve.

6. Pohľadávka bola zabezpečená Dohodou o vyplňovacom zmenkovom práve zo dňa 19.10.2011, uzatvorenou medzi ČSOB, a.s. a žalovaným ako živnostníkom ako vystaviteľom zmenky a I. O. (L.. XX.XX.XXXX, bytom ako žalovaný) ako avalistom. Vystaviteľ vystavil blankozmenku ako fyzická osoba oprávnená na podnikanie (s uvedením aj IČO). Dohodu podpísal aj avalista.

7. Podľa žalobcu žalovaný porušil zmluvné povinnosť, splátky nerealizoval, preto ho ČSOB, a.s. písomne vyzval listom z 3.11.2014 na zaplatenie dlžnej sumy.

8. ČSOB, a.s písomne vyzval listom z 3.11.2014 žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 1220,15 eur s príslušenstvom, poplatkami. Výzvu žalovaný prevzal dňa 6.11.2014. ČSOB, a.s. v písomnom oznámení o zosplatnení úveru zo dňa 1.1.2015 oznámil žalovanému zosplatnenie úveru v celkovej sume 21.881,44 eur vrátane príslušenstva k 31.12.2014. Predmetné oznámenie prevzal žalovaný dňa 9.1.2015. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaný prevzal oznámenie ČSOB, a.s. o vyplnení blankozmenky a výzvu na zaplatenie dňa 6.8.2015 .

9. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 329/2016 zo dňa 01.12.2016 uzatvorenej medzi postupcom Č. M. J., S..D., C. XX, XXX XX J., W.: XX XXX XXX a žalobcom, ktorá bola doplnená Doplnujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok zo dňa 01.12.2016, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

10. Podľa vyjadrenia žalobcu pohľadávka predstavovala ku dňu postúpenia sumu 33.490,54 eur, ktorá pozostávala z istiny 19.772,98 eur, úrokov 5.192,93 eur, úrokov z omeškania 8.198,61 eur a poplatkov 326,02 eur. Žalobca odvolávajúc sa na jeho dispozičné oprávnenie žiada od žalovaného sumu 5.000 eur.

11. Žalobca predložil súdu listiny z 9.12.2016 označené ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, v ktorej ČSOB, a.s. oznamovala postúpenie pohľadávky na žalobcu. Taktiež predložil svoju výzvu na úhradu z 20.12.2016 pre žalovaného, výzvu z 1.6.2017 pre žalovaného označenú ako pokus o zmier. Žalobca nepreukázal súdu, či bolo predmetné oznámenie, výzva na zaplatenie pre žalovaného a pokusy o zmier aj dané na poštovú prepravu pre žalovaného. Žalobca spolu so žalobou doručil súdu výpis zo živnostenského registra z 12.7.2017 na preukázanie, že žalovaný podnikal pod obchodným menom C. O., D. C. G. : XXX XX Y., E. XXXX/XX, W.: XX XXX XXX od 29.2.2012.

12. Žalobca reagujúc na odpor žalovaného k veci doplnil, že z úhrad bola na istinu započítaná suma vo výške 102.503,26 eur, a tak na istine zostala neuhradená suma vo výške 19.772,98 eur, na úrok z úveru bola z úhrad započítaná suma vo výške 4.186,80 eur, a tak na úroku z úveru zostala neuhradená suma vo výške 5.594,32 eur, z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 682 45 eura tak na poplatkoch zostala neuhradená suma vo výške 326,02 eur. Z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma 9,35 eur, tak na zmluvnom úroku z omeškania zostala neuhradená suma vo výške 9 090 96 eur.

13. Žalobca na podporu svojich tvrdení o čerpaniach žalovaného súdu predložil tabuľku (čl. 83-87 v spise) vytlačенú z počítača s 19-timi stĺpcami (každý osobitne označený), jednotlivými obdobiami, a v ľavom hornom rohu je uvedené: T.:C. O.: XXXXXXXXXXX. Stĺpce boli označené ako: obdobie, počet dní,

zostatok na úver.účte, splátka riadneho úroku, úrok z omeškania (10,25%; 10,6 %, 11,6%), poplatky, splátka, omeškanie,....

13.1. Predmetné listiny namietal a spochybňoval žalovaný z dôvodu, že neobsahujú pečiatku či označenie subjektu, ktorý ich vydal. V listinách (tabuľkách) sú podľa neho zmätočné údaje, lebo napr. je tu uvádzaný úrok 10,6% aj 11,6 %, ale v zmluve o kontokorentnom úvere je úrok vo výške 10,25 %. Ďalej uviedol, že žalobca k žalobe nepriložil ani žiadny výpis z účtu žalovaného alebo iný relevantný dôkaz na preukázanie, že by žalovaný reálne vyčerpal akýkoľvek úver, resp. v akých dielčích čiastkach úver čerpal.

13.2. Žalovaný popiera, že by mu boli poskytnuté finančné prostriedky. Žalobu považuje za zmätočnú okrem iného aj z dôvodu , že podľa zmluvy o kontokorentnom úvere mal byť dohodnutý úverový rámec 12.980 eur, ale v žalobe sa uvádza výška istiny 19.772,98 eur s príslušenstvom.

13.3. Žalovaný na poslednom pojednávaní aj osobne prehlásil, že v tom období (obdobie uzavretia zmluvy) nemal žiadny úver, nečerpal úver v ČSOB, a.s. a ani nevie, čo je to kontokorent. Nepotreboval požičať peniaze, lebo nadpriemerne zarábala , keďže od revolúcie pracoval stále v zahraničí, pr. Iráku, Síríi, Alžírí, atď. K ČSOB, a.s. uviedol, že pôvodne bol s manželkou klientom v SLSP, a.s., no jeho synovi nechcela banka poskytnúť úver, preto sa stal klientom v ČSOB, a.s. V tejto banke mal zriadený súkromný aj podnikateľský účet. Žalovaný poukázal na fakt, že jeho syn sa volá rovnako ako on „C. O.“ a on čerpal v ČSOB, a.s. úver okolo 50.000 eur.

13.4. Žalobca na pojednávaní dňa 28.7.2020 pred vyhlásením sudcovskej koncentrácie uviedol, že by vedel vyzvať jeho právneho predchodcu na bližšiu špecifikáciu sumy. Dňa 17.9.2020 na pojednávaní uviedol, že úverový rámec 12 980 eur bol dodatkom navýšený na 20 280 eur, avšak dodatok k svojmu tvrdeniu nedoložil.

14. Žalobca sa osobitne vyjadril k názoru žalovaného o potrebe posudzovania sporu ako spotrebiteľského. Nesúhlasil s tým , lebo zmluvu uzatvorila ČSOB, a.s. s žalovaným ako podnikateľským subjektom (v zmluve je uvedené aj IČO) a preto ani posudzovanie žalovaného ako spotrebiteľa neprichádza do úvahy. V prvom rade je presvedčený, že preukázal postúpenie pohľadávky z ČSOB, a.s. na neho. Žalobca zastáva názor, že žalovaný účinne nepoprel žalobu, lebo neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, nepredložil žiadne listiny ani dôkazy na podporu svojich tvrdení.

15. Žalovaný považuje spor za spotrebiteľský, žalobca doposiaľ nepreukázal postúpenie pohľadávky a doposiaľ predmetné oznámenie neobdržal. Preto aj namietal aktívnu legitímáciu žalobu. Samotnú zmluvu o postúpení hodnotí za všeobecnú a nie je podľa neho z nej zrejmé, či došlo k postúpeniu pohľadávok aj vo vzťahu k nemu. Zmluvu o kontokorentnom úvere považuje za spotrebiteľskú, obsahujúcu neprijateľné podmienky. Žalobu považuje za zmätočnú, nepreukazujúcu titul vzniku žalovanej sumy.

16. Žalobca popiera absenciu jeho aktívnej vecnej legitímácie, lebo oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovaným doručené aj súdom. Poukázal na to, že žalovaný nepredložil žiadny dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia, že je zmluva o kontokorentnom úvere spotrebiteľskou.

17. Z obsahu výpisu živnostenského registra Okresného úradu Senica, číslo živ. registra : XXX-XXXXX X. XX.X.XXXX mal súd preukázané, že žalovaný v 1. rade podnikal pod obchodným menom C. O., s miestom podnikania : XXX XX Y., E. XXXX/XX, W.: XX XXX XXX v predmete podnikania „zámočníctvo“ od 1.7.1995 do 31.12.2011 a v predmete podnikania „výroba jednoduchých výrobkov z kovu“ od 29.2.2012 do 12.8.2017. Súd zo spisu zistil, že žaloba bola na súd doručená 19.7.2017.

18. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

19. V zmysle § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka , treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného zmluvy o úvere.

20. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Podľa § 501 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

24. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

25. Podľa § 502 ods. 1veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

26. Podľa § 503 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

27. Podľa ust. § 369 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

28. Predmetom konania je zaplatenie 5.000 eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 5.000 eur od 02.12.2016 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru čerpaného na základe zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej s žalovaným ako podnikateľským subjektom.

29. Skôr, než sa súd vyporiadal s meritom žaloby, primárne sa vyporiadal v záujme hospodárnosti konania s námietkami žalovaného, konkrétne: 1) námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, 2) tvrdením, že on zmluvu s právnych predchodcom zmluvu neuzavrel, 3) tvrdením, že žalobca nepreukázal čerpanie úveru žalovaným.

30. K nedostatku aktívnej vecnej legitímácii súd uvádza, že žalobca súdu nepreukázal, že by písomné oznámenie o postúpení pohľadávky z 9.12.2016 bolo žalovanému doručené alebo aspoň dané na poštovú prepravu. Z obsahu spisu však vyplýva, že predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky spolu so zmluvou o postúpení pohľadávok (medzi ČSOB, a.s. a žalobcom) z 01.12.2016 a dopĺňujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok č. 329/2016 z 01.12.2016 boli spolu so žalobou doručené žalovanému dňa 22.2.2018. Z toho si súd ustálil, že aj keď nemal preukázaný skorší dátum, tak najneskôr dňa 22.2.2018 sa žalovaný musel dozvedieť o postúpení pohľadávky zo zmluvy, ktorú uzatváral ako podnikateľ. Následne z toho vyplýva, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v konaní.

31. Z vykovaného dokazovania súd zistil, že ČSOB, a.s uzatvoril dňa 19.10.2011 zmluvu o kontokorentnom úvere s dlžníkom označeným nasledovne: „C. O., L.. X.X.XXXX, J. E. XXXX/XX, Y., podnikajúci pod obchodným menom: C. O., s miestom podnikania E. XX, Y., W.: XX XXX XXX“. Súd je toho názoru, že ide o klasický obchodno-záväzkový vzťah s obligatórnou aplikáciou ustanovení Obchodného zákonníka a absolútne vylúčením ustanovení o spotrebiteľskej zmluve či ustanovení týkajúcich sa spotrebiteľského sporu. Zároveň súd uvádza, že pre obchodné záväzky platí všeobecná 4 ročná premlčacia doba. V čase podania žaloby bol žalovaný v živnostenskom registri evidovaný ešte ako podnikateľ s označením ako je vyššie v tomto odseku uvedené. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca v žalobe označil žalovaného ale ako fyzickú osobu, pritom v zmysle § 133 ods. 1 C.s.p. právna úprava nerozlišuje medzi fyzickou osobou podnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom a miesto podnikania

fyzickej osoby už nie je v označení subjektu povinným údajom. Z toho následne vyplýva, že žalovaný je v žalobe označený správne.

32. Všeobecne platí, že vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Platí, že súd žalobe vyhovie len ak žalobca žaluje osobu, nositeľa hmotnoprávnej povinnosti. Nakoľko žalovaný popieral, že by uzatvoril zmluvu o kontokorentnom úvere dňa 19.10.2011 a na druhej strane žalovaný popieral čerpanie úveru poukazujúc na absenciu dôkazov na podporu tvrdení o čerpaní žalobcu, bolo povinnosťou súdu vyporiadať sa s týmito tvrdeniami.

33. Jedným z najvýznamnejších štádií civilného sporového konania je dokazovanie. Prostredníctvom dokazovania súd zisťuje, či skutkový stav prezentovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu zodpovedá alebo nezodpovedá skutočnosti. Predmetom dokazovania je teda skutok tvrdý stranami sporu, ktorý má význam pre rozhodnutie o merite sporu. S bremenom tvrdenia je preto neodmysliteľne späté dôkazné bremeno. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

34. V priebehu celého konania ani do uplatnenej sudcovskej koncentrácie v zmysle § 153 C.s.p. na pojednávaní dňa 28.7.2020 žalovaný nenavrhol ani nepredložil dôkaz podporujúci jeho tvrdenie, že zmluvu neuzavrel. Napr. neodložil znalecký posudok (alebo aspoň odborné posúdenie) z odboru písomznanectva na preukázanie, či na zmluve to jeho podpis je alebo nieje. Preto si súd aj ustálil, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o neuzatvorení zmluvy a konštatoval, že podpis dlžníka na predmetnej zmluve o kontokorentnom úvere je podpisom žalovaného. Z toho súdu vyplynulo, že žalovaný je pasívne vecne legitimovaným v konaní. Otázkou pravosti podpisu na zmluve navrhol riešiť aj žalobca, avšak súd ním navrhnutý dôkaz nepripustil z dôvodu, že dôkaz bol navrhnutý už po sudcovskej koncentrácii.

35. Súd sa ďalej vypořiadal s obranou žalovaného, že žalobca nepreukázal relevantnými listinami samotné čerpanie úveru žalovaným resp. čiastkové čerpania, lebo žalobcom predloženú tabuľku bez verifikácie, kto listinu vystavil, nemožno hodnotiť ako relevantný dôkaz. Žalovaný popieral, že by úver čerpal, lebo ho ani nepotreboval, nadpriemerne zarábala v zahraničí. Súd vychádzal z toho, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednávacia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. (KS v Trnave č.k. 9Co/180/2018-138 z 12.3.2019). V spore o zaplatenie sumy titulom zmluvy o kontokorentnom úvere nesie žalobca bremeno tvrdenia, že s dlžníkom ako žalovaným uzavrel zmluvu a že žalovaný úver čerpal, riadne a včas nevrátil. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobcu potom vyplýva bremeno dôkazné, a to pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzavretá a požičané finančné prostriedky dlžníkovi odovzdal. V posudzovanej veci bolo preto na žalovanom, aby nie len tvrdil ale aj objektívne preukázal čerpanie úveru (kontokorentu). Z listín predložených žalobcom, uvedených už v ods. 13 odôvodnenia tohto rozsudku, súd nemal preukázané, kto predmetné listiny vydal (vytlačil), t.j. kto za ich pravosť zodpovedá a ani z nich nie je zrejme reálne čerpanie finančných prostriedkov žalovaným. V rámci súdnej praxe veriteľ a vo väčšine prípadov aj žalobca reálne čerpanie finančných prostriedkov dlžníkom preukazuje výpisom z účtu dlžníka, ale v takomto prípade žiadny výpis súdu nepredložil i napriek sudcovskej koncentrácii. Z tohto dôvodu súdu neostávalo iné, ako zamietnuť žalobu a ďalej sa už nezaoberal hmotnou stránkou predmetu sporu ani námietkou premlčania žalovaného.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

39. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal pri žalovanom z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a ako úspešnému v konaní mu priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).